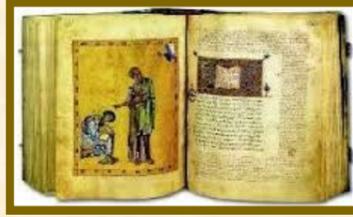

Intérêts scientifiques

- Hagiographie byzantine – ecdotique
- Monachisme stoudite
- Histoire de l'Iconoclisme byzantin
- Questions historiques sur les textes byzantins
- Paléographie Grecque

DESPINA PETROUGAKI (PhD ETUDES BYZANTINES),
PROFESSEUR DE GREC À L'ÉCOLE SECONDAIRE EXPÉRIMENTALE
DE L'UNIVERSITÉ DE CRÈTE À RETHYMNON

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΗ ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΩΝΑ
ΛΑΚΚΟΥΔΙΟΥ (BHG 1553). ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ, ΣΧΟΛΙΑ

ΠΕΤΡΟΥΤΑΚΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

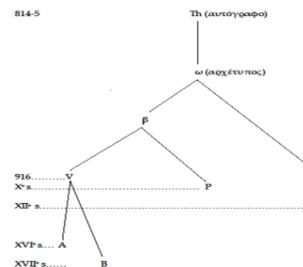
Stare Nizgoritsko, Nizkor, Ay. Theodoros
Vasostrophos του νεκρού (1318 περί)

Τριμηνία επιμονής επιστημονικής
Μαρίνα Δετοράκη, επ. καθηγήτρια
Μαρίνα Λουκάκη, αναπλ. καθηγήτρια
Ιωάννης Βάσσης, καθηγητής

ΦΕΒΡΥΝΙΟ 2013

ΣΤΕΜΜΑ ΚΩΔΙΚΩΝ

Vaticanus gr. 1660 (916)
Patrius gr. 254 (20-22 a.)
Parisinus gr. 1197 (XI-XII a.)
Barberianus gr. 533 (XVII a.)
Vaticanus gr. 1890 (XV a.)

Η ΨΥΧΟΦΕΡΕΙΣ ΔΙΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΗΣ

Η έρευνα γύρω από την εν λόγω διήγηση καθώς και η παράδοσή της σε δύο τύπους χειρογράφων, εκτός των άλλων γεννά και ένα ακόμη ερώτημα: Ποιοί ήταν οι αποδέκτες της; Η απάντηση δεν είναι τόσο εύκολη όσο φαίνεται από την συχνά επαναλαμβανόμενη άποψη της ευρείας απήχησης και διάδοσης των αγιολογικών κειμένων.

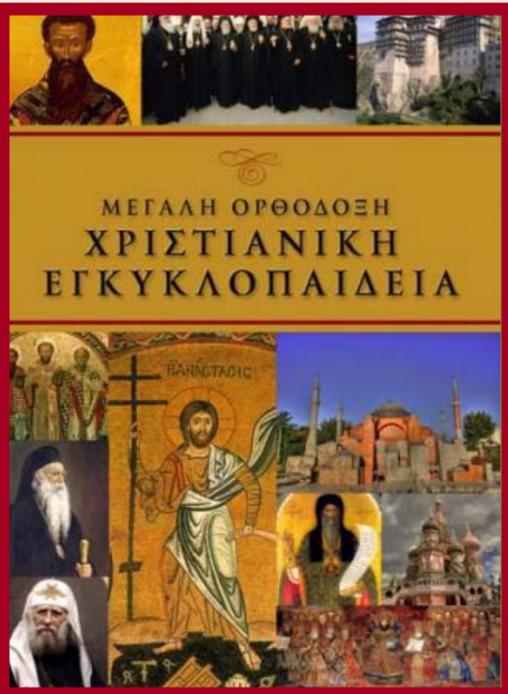
Η διήγηση της οποίας το κοινό καλούμαστε να εντοπίσουμε, στο βίο του Νικολάου του Στουδίτου. Στον πρόλογο γίνεται λόγος για το σκοπό του συγγραφέα, που είναι ο έπαινος του αγίου «πρὸς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ἀφέλειαν» ἐν ἁμάρτιᾳ μετὰ τὸν καιρὸν. Για ενδεχόμενο «ἀπιστομένης ἀκοῆς» ἐπίσης γίνεται λόγος στον πρόλογο ἐνῶ στη διήγηση των θαυμάτων γίνεται και πάλι αναφορά στους «ἐντυγχάνοντες» (PG 913C). Απ' αυτά τα στοιχεία προκύπτουν οι γνωστές ἀπόψεις²⁵ που θέλουν το κοινό συναρθεσμένο την ημέρα της γιορτῆς του αγίου ἢ κατὰ τὴν διάρκεια αγρινίας στην ἐκκλησία ἢ τὴ μὴνὴ ὡς ἀκούει το ἀπαγγελλόμενο κείμενο. Το ἀκροατήριό αυτό συνίσταται ἀπὸ τους μοναχούς και τους λαϊκούς που προσήλθαν στον ἑρῶ χῶρο λόγου τῆς εορτῆς.

Ωστόσο ὑπαινιγμός και για διαφορετικὴ περίσταση ἀπαγγελίας του κειμένου υπάρχει στην παράγραφο πρὶν τὴν ἐναρξη τῆς ψυχοφερέως διήγησης, ὅπου για τον προηγούμενο τὸν Στουδίου, Ἀνατόλιο, ἀναφέρεται ὅτι πρόκειται γι' αὐτὸν εἰς τὴν ψυχοφρέον παρατιθέμενος τράπεζαν. Στον ἐν λόγω βίο ἐπίσης ο Θεόδωρος Στουδίτης ἀποκαλείται «ψυχοφερέλης ἐπίταφου» (PG 887 A). Ο Στ. Εὐθυμιάδης

²⁵ Πρβλ. I. SEVČENKO, La Civiltà bizantina dal IV al IX secolo. Aspetti e problemi. Università degli Studi di Bari. Centro di Studi Bizantini. Corsi di Studi, 1976, Bari 1977, σσ. 110, 116.

DEA du Département d'Histoire - Archéologie de l'Université de Crète, après avoir soutenu la thèse intitulée: "Le récit utile dans la vie de Nicolas Studite. Edition critique, commentaire historique"

«Βαλνίτωρ, Βάνδον, Βασίλειος Α' ποίημα ἀνώνυμο, Βασιλάκης Νικηφόρος» dans les volumes 3 et 4 de la Grande Chrétienne Orthodoxe Encyclopédie (ISBN 978-960-8094-67-3 et ISBN 978-960-8094-68-0).

Thèse soutenue le 14 mars 2014 à l'université de Crète (UOC, Faculté de Lettres), intitulée «L'oraison funèbre de Théodore Studite à Platon de Sakkoudion (BHG 1553). Edition critique, traduction et commentaire», sous la direction de professeur Marina Detoraki

L'ORAISON FUNÈBRE DE THEODORE STODITE À PLATON DE SAKKOUIDION. (BHG 1553). LA POLÉMIQUE DU TEXTE.

Le sujet de ma thèse est l'édition critique de l'oraison funèbre de Theodore Studite (759-826) à son oncle et son père spirituel Platon, avec une traduction et un commentaire. L'auteur, iconophile et réformateur de la vie monastique à 9ème siècle, a joué un rôle capital à son époque, c'est à dire, le 2ème période de l'iconoclisme et le schisme d'adultère. Theodore Studite a écrit deux oraisons funèbres (BHG 2422 et BHG 1553), qui sont dédiées à ses voisins, sa mère Theoctiste (740-801) et son oncle Platon (735-814). Etant donné que les premières éditions des ses textes par Mai et Papebroch datent du 19ème et 17ème siècles et sont faites d'après un seul manuscrit, le besoin d'une réédition critique est nécessaire afin de mettre en évidence les

Expérience professionnelle au Laboratoire Paléographique de l'Université de Crète :

- numérisation des 500 microfilms de manuscrits
- catalogage des manuscrits qui appartiennent à la collection du Laboratoire

Επιλογή μορφής εγγραφής: Περσικοβλαχική (απόσπασμα) Επιστήμη ΜΑΡC
Εγγραφή 39 από 43
Αρ. Εγгр. 000358028

Τοκ. Τίτλ. Εγγ. Παλ. 27

Μορφή εγγρ. Μικροφίλμ

Χαρόφωτος Στουδίτης

Συγρ. Θεοφύλακτος, επίσκοπος Οχρίδας, καθερμόνεται ως Theophylactus, of Ochrida, Archbishop of Ochrida

Τίτλος. Ο Ιωάννης μοναχός καθερμόνεται ως Φουρνής, Ιωάννης. Ο Ιωάννης Ρωσός, καθερμόνεται ως Ιωάννης Β', μητροπολίτης Καίρου. Ο Ιωάννης, πατριάρχης Αντιοχείας, καθερμόνεται ως John, IV, Omeites.

Χρονικόσημ. ca. 1201-1300

Περιγραφή. 1+261 φύλλα, δεξιόσ. χειρός.

Σημείωση. Ο Θεοφύλακτος, Βουλγαρίας, καθερμόνεται ως Theophylactus, of Ochrida, Archbishop of Ochrida. Ο Ιωάννης μοναχός καθερμόνεται ως Φουρνής, Ιωάννης. Ο Ιωάννης Ρωσός, καθερμόνεται ως Ιωάννης Β', μητροπολίτης Καίρου. Ο Ιωάννης, πατριάρχης Αντιοχείας, καθερμόνεται ως John, IV, Omeites.

Θέμα-Κοινοκ. Manuscripts, Greek -- Italy -- Bologna

Πρόσβαση. Theophylactus, of Ochrida, Archbishop of Ochrida, ca. 1050-ca.1108

Πρόσβαση. Χριστοδότης, Πέτρος, αρχιεπίσκοπος Μετόχων, 11ος-12ος αι. Φουρνής, Ιωάννης, 12ος αι. Ιωάννης Β', Μητροπολίτης Καίρου, 1080-1089. John, IV, Omeites, 1100/12th cent. Michael Iulikos, Metropolitan of Philadelphia, 12th cent. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Άγιος, 344/354-407. Γεωργίου, Α. Νεοελληνικός Άγιος, 327-390. Φίλιππος, Α. Άγιος, Περσικοβλαχική Κωνσταντινουπόλεως, 8-20 α. 891. Ζωσιμίας, Ιωάννης, 12th cent.

Πρόσβαση. Bibliotheca Universitaria di Bologna, Mediated Services Memberunit Bologna n. 2412

Ηλεκτρονική. http://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:5:1-63882-p0001-9

Holdings. Όλα τα τεκμήρια

holdings (b). Ρέθυμνο-Κεντρ. Β.Ι. Έργαστ. παλαιωγρ. - Φιλολογία, Εγγ. Παλ. 27 Holdings Όλα τα τεκμήρια

Τοποθ. Ρέθυμνο-Κεντρ. Β.Ι. Έργαστ. παλαιωγρ. - Φιλολογία

